ΤΕΛΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΝΟΜΙΑΣ

Η ΤΑΓΓΕΡΗ, ΤΟ ΠΡΩΗΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΕΝΤΡΟΝ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΑΦΗΡΕΘΗΣΑΝ ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΟΝΟΜΙΑ

ΤΑΓΓΕΡΗ, Μία πόλις, ποὺ ἦταν πασίγνωστη, ἐπὶ πενῆντα χρόνια τώρα, σὰν μοναδικὸ κέντρο λαθρεμπορίου, μηχανογραφιῶν, κατασκοπείας καὶ τουριστικῆς κινήσεως, χάνει ἀπότομα τὸν ἑαυτό της καὶ μεταμορφώνεται ἀπὸ τὴ μιὰ μέρα στὴν ἄλλη. Ἡ πόλις αὐτὴ εἶναι ἡ Ταγγέρη. Πενῆντα χρόνια ἐλεύθερη πόλις, παράδεισος γιὰ ὡρισμένες τάξεις ἀνθρώπων, γίνεται ξαφνικὰ μαροκινὸ κέντρο σὰν τὰ ἄλλα, χωρὶς καμμία σχεδὸν διαφορά. Ἐκεῖνοι ποὺ ἦξεραν τὴν Ταγγέρη στὴν παλιά της μορφὴ πιθανώτατα δὲν θὰ τὴν ἀναγνωρίσουν αὔριο.

Ἡ Ταγγέρη ἀπελάμβανε ὡρισμένων εἰδικῶν ἐλευθεριῶν καὶ κυρίως τελωνιακῶν, ποὺ τῆς εἶχαν δώσει χαρακτῆρα διεθνοῦς κέντρου ἐμπορίου καὶ γενικὰ κινήσεως. Αὐτὲς ἀκριβῶς οἱ ἐλευθερίες ἦσαν ἡ πηγὴ τῆς εὐημερίας της καὶ ταὐτόχρονα τῆς ἀθλιότητός της. Τὸ καθεστὼς αὐτὸ ἐξέπνευσε χθὲς τὴν νύκτα, καθὼς δὲν ἀνανεώθηκε μὲ τὸν νόμο. Τὸ πρῶτο ἀποτέλεσμα ἦταν τὸ κλείσιμο γιὰ πάντα 600 ἐπιχειρήσεων καὶ 200 γραφείων συναλλάγματος. Οἱ ὑπάλληλοί τους καὶ τὸ λοιπὸ προσωπικό τους βρέθηκαν ἀμέσως χωρὶς ἐργασία. Πολλὲς Τράπεζες ἐξ ἄλλου ἀντιμετωπίζουν ἄμεσο κλείσιμο λόγῳ τῆς ἀλλαγῆς ζωῆς τῆς πόλεως.

Τὸ μυθικὸ ἐμπορικὸ κέντρο, ὁ τουριστικὸς παράδεισος, μπαίνει κάτω ἀπὸ τοὺς αὐστηροὺς μαροκινοὺς νόμους, ποὺ τοὺς χαρακτηρίζει ἡ ἄκρα λιτότης. Τὰ προνόμια, ἰδιαίτερα τὰ δασμολογικά, τῶν ὁποίων ἀπήλαυεν ἡ πόλις, καταργήθηκαν ἐκτὸς ἀπὸ μερικὰ πρὸς ἀποφυγὴν μαζικῆς ἀνεργίας.

Οἱ περισσότεροι κάτοικοι τῆς Ταγγέρης ἐδέχτηκαν μὲ θλίψι αὐτὴ τὴν ἀλλαγή. Γιατὶ γνωρίζουν ὅτι θὰ σημειωθῆ μία κάμψις στὴν οἰκονομικὴ δραστηριότητά της καὶ μιὰ ἐξομοίωσίς της μὲ τὴν γενικὴν κακοδαιμονία τῶν μαροκινῶν ἀστικῶν κέντρων. Ἐκεῖνο ποὺ ἔδινε ἔως τώρα στὴν Ταγγέρη τὴν ξεχωριστὴ θέσι της ἦταν ἀκριβῶς αὐτὰ τὰ προνόμια, ἰδιαίτερα τὰ δασμολογικά. Τώρα τὸ διεθνὲς ἐμπόριο δὲν θὰ ἔχῃ νὰ κερδίσῃ τίποτε.

Ἀπὸ τὴν Ταγγέρη περνοῦσαν τεράστιες ποσότητες ἐμπορευμάτων, προερχομένων ἀπὸ ὅλες τὶς χῶρες καὶ προοριζομένων για διάφορα κράτη, χωρὶς νὰ πληρώνονται εἰδικὰ τέλη. Ἐδῶ ἔκλειναν μεγάλες ἐμπορικὲς συμφωνίες. Ἐδῶ ξεφόρτωναν τὰ καράβια χιλιάδες τουρίστες, ποὺ εὕρισκαν τὴ ζωὴ τόσο φτηνή, σχεδὸν δωρεάν. Ἔτσι, τοὐλάχιστον μία τάξις ἀνθρώπων ζοῦσε μέσα σὲ μιὰν εὐημερία ἄγνωστη γιὰ ἀφρικανικὸ ἔδαφος.

Φυσικὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ δὲν θὰ ἰδῆ μεγάλη διαφορά. Οἱ διαβαθμίσεις στὴν ἀθλιότητα φτάνουν συνήθως σ' ἕνα κατώτατο ἐπίπεδο. Ἀπ' ἐκεῖ καὶ κάτω, ὅσο καὶ ἂν χειροτερεύῃ ἡ κατάστασις, ἡ ἐπιδείνωσις δὲν γίνεται αἰσθητή! Καὶ εἶναι ἐπομένως βέβαιο ὅτι αἱ τάξεις αὐτὲς δὲν χάνουν τίποτα.

Φυσικὰ μὲ τὸ νέο καθεστὼς ἡ Ταγγέρη δὲν θὰ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἦταν πρῶτα, ἀπὸ τὴν ἄποψι τῶν πάσης φύσεως παρανομιῶν. Τὸ ἐμπόριον λευκῆς σαρκὸς π.χ. ἀνθοῦσε πάντοτε ἐδῶ χάρις ἀκριβῶς στὸν ἐλεύθερο μηχανισμὸ τοῦ ἐμπορίου. Τὸ ἐμπόριο τῶν ναρκωτικῶν ἐπίσης ἐκινεῖτο μὲ ἄνεσιν. Τώρα, καὶ οἱ δύο αὐτοὶ κλάδοι τῆς διεθνοῦς παρανομίας θὰ ἀντιμετωπίσουν μιὰ κρίσι, χωρὶς φυσικὰ νὰ ὑπάρχῃ προοπτικὴ νὰ ἐκλείψουν.

Οἱ λαθρέμποροι ἄρχισαν κι' ὅλας ἀπὸ καιρὸ νὰ καταστρώνουν τὰ σχέδιά τους. Ἤξεραν τί ἐσήμαινε γι' αὐτοὺς τὸ νέο καθεστώς. Καὶ εἶναι προετοιμασμένοι νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν ἀναπόφευκτη κρίση. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς θὰ μποροῦσε νὰ βρῆ κανεὶς προσωπικότητες ἀπὸ τὶς πιὸ εἰδεχθεῖς, καὶ τὸ κυριώτερο προερχόμενες ἀπὸ ὅλες τὶς φυλές, Ἰταλοί, Γάλλοι, Βρεταννοί, Ἀμερικανοί, Ἰσπανοί, Πορτογάλοι, Ἀφρικανοί, ἐξόριστοι ἀπὸ τὶς ἀνατολικὲς χῶρες καὶ ἄλλοι.

Νοικοκυροσύνη, αὐτὸ γράφουν οἱ μαροκινὲς ἐφημερίδες, προκειμένου νὰ χαρακτηρίσουν τὴν μεταβολὴ στὴν Ταγγέρη. Τὸ τὶ σημαίνει αὐτὴ ἡ νοικοκυροσύνη τὸ γνωρίζουν οἱ κάτοικοιφυσικά.

Ἕνα καθεστὼς πενῆντα χρόνων ἐπῆρε τέλος. Μία νέα ἐποχὴ ἄρχισε γιὰ μιὰ πόλι, ποὺ ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ χαρακτηριστικὰ διεθνῆ κέντρα.

ΕΛΑΙΟΥΡΓΟΙ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΑΙ

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ νὰ παρέχῃ θετῆ δάνεια καὶ δὴ μόνον μὲ τόκον 2 ο/ο, ἔχετε τὴν εὐκαιρίαν

ΜΕ ΜΗΔΑΜΙΝΕΣ ΕΤΗΣΙΕΣ ΔΟΣΕΙΣ

ΝΑ ΒΕΛΤΙΩΣΕΤΕ ΤΑ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΑ ΣΑΣ

ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΕΛΑΙΟΔΙΑΧΩΡΙΣΤΗΡΑΣ ΛΑΒΑΛΩΣ ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΛΗΤΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ.

Σᾶς προσφέρομεν μὲ τὰς καλλιτέρας τιμάς.

1) Τὰ συγχρονισμένα αὐτόματα ἐλαιουργικὰ συγκροτήματα ΜΕ ΣΦΥΡΟΜΥΛΟΝ, ΜΑΛΑΚΤΗΡΑ κ.λ.π. κατασκευῆς τοῦ ἐν Πειραιεῖ Ἐργοστασίου Γ. ΓΚΙΛΗ ὅμοια τῶν ὁποίων λειτουργοῦν ἀπὸ διετίας μὲ θαυμάσια ἀποτελέσματα εἰς τὸ ἐν Μαζαράκι Πατρῶν Ἐλαιουργεῖον κ. Παπαδημητρίου.

2) ΤΟΥΣ ΑΡΙΣΤΟΥΣ ΔΙΑΧΩΡΙΣΤΗΡΑΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ **ΛΑΒΑΛ**

3) **ΑΝΤΛΗΤΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ ἢ μὲ βενζ)χανὰς 4-5 ἵππων ἢ μὲ πετρ)χανὰς ΜΑΛΚΟΤΣΗ 5 ἕως 24 ἵππων.**

Ἀντιπρόσωπος

Σ. Η. ΠΕΤΣΑΛΗΣ

ΤΑ ΜΟΝΑ ΠΟΥ ΘΕΡΑΠΕΥΟΥΝ

ΠΑΘΗΣΕΙΣ: ΝΕΦΡΩΝ-ΧΟΛΗΣ-ΗΠΑΤΟΣ: ΦΙΑΛΗ ΘΕΡΜΗΣ ΠΗΓΗΣ

ΣΤΟΜΑΧΟΥ-ΕΝΤΕΡΩΝ: ΦΙΑΛΗ ΨΥΧΡΑΣ ΠΗΓΗΣ

Η ΣΟΔΑ

ΑΝΑΚΟΥΦΙΖΕΙ ΑΜΕΣΩΣ

Διότι παρασκευάζεται ἀπὸ τὸ ἰαματικὸν νερὸ τῆς ψυχρᾶς πηγῆς.

Ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Πελοπόννησον

ΑΛΕΚΟΣ ΧΑΡΑΜΙΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 35 Α'.

ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

ΒΙΟΧΗΜΕΙΑΣ — ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ—ΠΑΡΑΣΙΤΟΛΟΓΙΑΣ

ΣΠΥΡΟΥ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ

ΙΑΤΡΟΥ — ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 52 Τηλέφ. 35—48

(Ἰσόγειον Κλινικῆς ΠΟΥΝΤΖΑ)

Ὁ ἰατρὸς—μικροβιολόγος κ. Σπῦρος Μανωλάκος καθιστᾶ γνωστὸν ὅτι, διακόψας τὴν συνεργασίαν μετὰ τοῦ κ. Γεωργίου Σιγαλοῦ, φαρμακοποιοῦ—βιοχημικοῦ, ἐγκατέστησεν τὸ τελείως ἀνακαινισθὲν ἐργαστήριόν του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη 52 (Ἰσόγειον Κλινικῆς ΠΟΥΝΤΖΑ).

ΚΟΥΦΕΤΑ Τὰ καλλίτερα Ἁγ. Ἀνδρέου 125 **"ΑΧΑΪΚΗ"**

ΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟΝ

ΤΟΥ Κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ**

ΕΙΔΙΚΟΥ ΠΑΘΟΛΟΓΟΥ

—Ἐπιμελητοῦ τῆς Παθολογικῆς Κλινικῆς τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν.

Ἀριστούχου Ἰατρικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκπαιδευθέντος εἰς τὴν Β. Παθολογικὴν Κλινικὴν τοῦ Πανεπιστημίου Μονάχου ἐν Γερμανίᾳ δι' ὑποτροφίας

μετεφέρθη Ἁγίου Νικολάου ἀριθ. 80

(Ἐναντι ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Νικολάου)

Τηλέφωνον 21—81

ΑΙ ΠΑΤΡΑΙ ΠΡΟ 58 ΕΤΩΝ

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΤΡΑΜ

Ἀναμνήσεις τοῦ κ. ΣΩΤ. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ ἀπό τινων ἐτῶν πυκνὴ ἐν τῇ πόλει μας διὰ λεωφορείων συγκοινωνία, νοσταλγικὴν ἐπαναφέρει τὴν ἀνάμνησιν μιᾶς ἐκ τῶν εὐτυχεστέρων, διὰ τὴν σύγχρονον τῶν Πατρῶν ἱστορίαν, ἡμερών, τῆς 7 Ἀπριλίου 1902, τὴν ὁποίαν μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ μεγαλοπρεπείας εἴχομεν πανηγυρίσει. Ἐπρόκειτο περὶ τῆς πρώτης ἐν Ἑλλάδι χρησιμοποιήσεως ὡς κινητηρίου δυνάμεως, τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ἐφαρμογῶν τῆς ὑπερφυσικῆς διανοίας τοῦ μεγάλου Ἐδισον. Ἐπετεύχθη δὲ ἐνταῦθα ἡ τοιαύτη χρησιμοποίησις ἐν τῇ ἐγκαταστάσει τροχιοδρόμων, τὴν ὁποίαν ἐπιμόνως, ἐν φιλοπόλιδι μερίμνῃ, ἐπεδίωξε καὶ ἐπέτυχε διὰ συμβάσεως μετὰ τῆς ἑταιρείας Θόμψων—Χοῦστον ἐργολάβου ἀεριόφωτος ὁ μακαρίας μνήμης δημοτικὸς τότε ἄρχων Δημήτριος Βότσης.

Ἔτσι, μετὰ πολυμήνους προσπαθείας καὶ τεραστίας τῆς ἀναδόχου Ἑταιρείας δαπάνας, κατωρθώθη, κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὁρισθεῖσαν τῶν ἐγκαινίων ἡμέραν, Κυριακὴν καὶ εὐοίωνον τῶν Βαΐων σύμπτωσιν, νὰ ἐμφανισθῇ ἐν ἰδιαιτέρῳ παραπλεύρως τοῦ ἐργοστασίου ἀεριόφωτος γηπέδῳ, πλῆρες συγκρότημα μηχανημάτων, ἀπὸ τῶν ὁποίων, εἰς ἐκείσε φυλασσόμενα καὶ ἐκεῖθεν ἐξορμῶντα πολυτελῆ ὀχήματα, διὰ καλωδίων ἐν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς πασσάλους καὶ εἰδικῇ εἰς ἕκαστον αὐτῶν κεραίᾳ, διωχετεύετο ὁ ἠλεκτροφόρος Γίγας.

Κατὰ τὴν χαρμόσυνον τῶν μετὰ πεντήκοντα ὀκτὼ ἔκτοτε ἔτη ἐπιζώντων ἀνάμνησιν, καὶ τὴν περισωθεῖσαν τῶν ἐφημερίδων ἐνθουσιώδη περιγραφήν, ἀληθῶς ἐξαίρετος ἡ τελετὴ ἐκείνη τῶν ἐγκαινίων, ὑπῆρξεν. Ἀθρόοι οἱ ἐκπρόσωποι τῶν διαφόρων Συλλόγων καὶ Σωματείων αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ ὡς καὶ οἱ Πρόξενοι τῶν διαφόρων Κρατῶν ἔσπευσαν νὰ προσέλθωσιν ἐκεῖ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν, προσκλήσει τοῦ Δημάρχου, περιστοιχούμενοι ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ πλήθους συρρεύσαντος λαοῦ. Καὶ μετὰ τὸν ἐν μέσῳ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν μηχανημάτων τελεσθέντα κατανυκτικὸν ἁγιασμὸν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀντωνίου, συμπαραστατουμένου ὑπὸ Ἱερέων, πλήρης εὐνοήτου συγκινήσεως ἐνθουσιωδῶς ὁ Δήμαρχος Βότσης ἐπευφημούμενος καὶ ἐν ἐμπνευσμένῃ προσαγορεύσει ἐξαγγείλας τὴν πρώτην ἐν Ἑλλάδι χρησιμοποίησιν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ὡς κινητηρίου δυνάμεως, κατέληξεν ὡς ἑξῆς: «Λογίζομαι εὐτυχὴς παραλαμβάνων καὶ εἰς κοινὴν χρῆσιν παραδίδων τοιοῦτον ἔργον, ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ὑπερηφάνως ἐπιδεικνύει σήμερον ὡς σπουδαιοτάτης προόδου σταθμὸν ὁ πολιτισμένος κόσμος». Ἐν συνεχείᾳ, μετὰ τὰς εἰθισμένας πρὸς τους προσκεκλημένους περιποιήσεις καὶ εὐχαριστίας, δοθέντος τοῦ συνθήματος, ἤρχισεν ἡ λειτουργία τῶν μηχανημάτων καὶ ἐν μέσῳ θερμοτάτων χειροκροτημάτων ἡ ταὐτόχρονος κίνησις τριῶν ὀχημάτων, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον ἀνθοστεφὲς καὶ δαφνοστόλιστον.

Ἐν τῷ ἐξώστῃ αὐτοῦ δεξιόθεν ἔλαβον θέσιν ὁ δήμαρχος, παραπλεύρως δὲ αὐτοῦ ὁ Νομάρχης Χρ. Παλαμᾶς καὶ ὀλίγον περαιτέρω ὁ ἐπὶ τῆς παραλαβῆς ἐκπρόσωπος τῶν δημοσίων ἔργων Τσιγόνης, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ μηχανικὸς τῆς ἑταιρείας ἀεριόφωτος Ἰωάννης Διπλαρόπουλος, ἐνῶ ἀπὸ τῶν πλαγίων ἀριστερόθεν τοῦ ὀχήματος, πλήρους κεκλημένων, προβάλουσιν αἱ δεσποινίδες Πετσάλη τοῦ Νομομηχανικοῦ καὶ Παλαμᾶ τοῦ Νομάρχου, μετὰ τὰς ὁποίας ὁ προεδρεύων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὁ καὶ σύρων τὰς ἁπλᾶς ταύτας γραμμάς. Τὴν ὅλην τόσον ἐνδιαφέρουσαν εἰκόνα τῆς διαδρομῆς τῶν ἑορτασίμων ὀχημάτων μέχρι τοῦ τέρματος τῶν τροχιῶν Ναοῦ Ἁγίου Διονυσίου τῆς κάτω πόλεως καὶ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς τῆς ἄνω, συνεπλήρουν κατάμεστοι ἐκ τοῦ ὡραίου φύλλου οἱ ἐξῶσται τῶν παρακειμένων οἰκιῶν καὶ πλῆθος λαοῦ, κατέχοντος τὰ πεζοδρόμια τῶν ὁδῶν καὶ ἐνθουσιωδῶς χειροκροτοῦντος.

Τοιουτοτρόπως αἱ Πάτραι καὶ εἰς τοιαύτην πρωτοβουλίαν, ἐν τῇ ἐγκαταστάσει τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ὡς κινητηρίου δυνάμεως, κατὰ δέκα τρία ἔτη εἶναι προηγηθεῖσαι τῶν Ἀθηνῶν, ἐνεφάνιζον λαμπρὰν κοινωνικὴν κίνησιν, ἰδίως κατὰ τὰς ἐν θέρει Κυριακάς, μὲ ἑλκυόμενα ἐν συρμῷ μέχρι τῶν πέραν Ἰτεῶν (Λαλιώτη) ὀχήματα. μετὰ τὴν ταυτοχρόνως ὑπὸ τοῦ Βότση κατασκευὴν τῶν παρακειμένων Σφαγείων, τὴν εὐρυτάτην διαπλάτυνσιν ὡς καὶ δενδροφύτευσιν τῆς πρὸς τὰ ἐκεῖ ὁδοῦ ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὴν διάνοιξιν τ ς ἕως τότε στενωποῦ ὁδοῦ Ἁγίου Διονυσίου.

Ἐν τούτοις, μετὰ τὴν κατὰ τὴν Δημοτικὴν Ἐκλογὴν τῆς 9 Φεβρουαρίου 1914 περίεργον ἀληθῶς, κατόπιν περιφανοῦς δράσεως τριῶν περιόδων καὶ δύο ἀκόμη ἐτῶν, ἀποτυχίαν τοῦ Δημητρίου Βότση, διεκόπη ἀνεπανορθώτως ἐπὶ τῆς διαδόχου Δημοτικῆς Ἀρχῆς ἡ λειτουργία τῶν ἠλεκτρικῶν τροχιοδρόμων πρὸς μεγίστην ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ζημίαν τῆς προσφιλοῦς ἡμῶν πόλεως, ἐνῶ παρέμεινε μία προσφιλεστάτη, μεταξὺ ἄλλων, ἐνθύμησις εὐτυχοῦς αὐτῆς παρελθόντος.

***

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 3ης σελίδος

πτυγμένον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπωμισθῆ τὴν εὐθύνην τῆς οἰκονομικῆς της ἀναπτύξεως. Τὸ νέον τοῦτο ὀργανωτικὸν σχῆμα τοῦ ὑπουργείου Συντονισμοῦ θὰ ἐμπλουτισθῆ μὲ τεχνικοὺς καὶ οἰκονομολόγους διαθέτοντας ἀρτίαν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν καὶ ἐπαγγελματικὴν εἰδίκευσιν.

Οὕτω ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς νέας ταύτης διοικητικῆς μεταρρυθμίσεως, τῆς δημιουργίας τοῦτ' ἔστιν τοῦ βασικοῦ τούτου φορέως, ὁ ὁποῖος θὰ ὑποδοηθήσῃ εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων κατὰ τρόπον ἀποτελεσματικώτερον καὶ ταχύτερον, θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν χάραξιν καὶ ἐφαρμογὴν τῆς καταλλήλου καὶ συνεποῦς οἰκονομικῆς πολιτικῆς.

Νικ. Μανάγκης

ΣΧΟΛΗ ὁσφέρ, πλυντήριον αὐτοκινήτων. Γκαράζ Διον. Ταβουλάρη, Κολοκοτρώνη 34.

ΕΚΛΕΚΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΦΩΤΟΥ ΓΙΟΦΥΛΛΗ

"ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΑΠΟΥΤΣΙ,,

Ὁ γνωστότατος λογοτέχνης καὶ ποιητὴς κ. Φῶτος Γιοφύλλης ποὺ στὰ νειάτα του εἶχε ἐργασθῆ δημοσιογράφος στὴν Πάτρα καὶ ὕστερα σταδιοδρόμησε λαμπρὰ στὴν Ἀθήνα, ἐκυκλοφόρησε τελευταίως μιὰ συλλογὴ εὐθυμογραφημάτων του μὲ τὸν τίτλο «Τὸ Ἅγιο Παπούτσι». Ὁ συγγραφέας δίνει δώδεκα νησιώτικες ἱστορίες μὲ χιοῦμορ ἀληθινό. Ἠθογραφίες οἱ περισσότερες σατιρίζουν τὴν πνευματικὴ φτώχεια τοῦ χωριοῦ, τὶς προκαταλήψεις τὴν στεῖρα θρησκοληψία, τὴν πονηριά, τὴν μωρία πολλῶν ἀγαθῶν κατὰ τὰ ἄλλα ἀνθρώπων.

Χωρὶς νὰ κάνῃ πνεῦμα καὶ κοινωνιολογία, μέσα στὶς 12 αὐτὲς εὔθυμες ἱστορίες—στὰ πεταχτὰ—περνάει ἡ ζωὴ τοῦ χωριοῦ μὲ τὶς πίκρες καὶ τὰ μικροβάσανα μὲ τὴν καθημερινὴ ἀγωνία καὶ τὴν ἁπλοϊκότητα.

Εἶναι παλὰ ἡ ἐργασία τοῦ κ. Γιοφύλλη δημοσιευμένη σὲ ντόπια καὶ περιοδικὰ τῶν ἀποδήμων. Δὲν παύουν ὅμως νὰ ἔχουν τὴν φρεσκάδα τῆς ἐπικαιρότητας, γιατὶ ὅσο κι' ἂν «προῴδευσε» ὁ κόσμος ἀκόμα βασανίζει τὸν Ἕλληνα χωρικὸ ἡ ἀμάθεια, ἡ πρόληψη, ἡ εὐπιστία.

Στὸν σεβαστὸ συνάδελφο δὲν ἔχουμε παρὰ ν' ἀπευθύνουμε ἐγκάρδια συγχαρητήρια γιὰ τὴν προσφορά του αὐτή.

ΤΑΚΗ Α. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ

"ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ,,

Σημαντικὴ ἡ μορφὴ τοῦ Ἀνδρέα Λόντου στὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1821 καὶ στὰ κατόπιν γεγονότα μέχρι τὰ 1843.

Ὁ κ. Τάκης Α. Σταματόπουλος ὁ γνωστὸς ἱστορικὸς συγγραφέας ποὺ ἔδωσε δυὸ σπουδαῖα ἱστορικὰ ντοκουμέντα «Τὸν Ἐσωτερικὸ Ἀγῶνα πρὶν καὶ κατὰ τὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1822» καὶ τὸν «Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸ χωρὶς θρύλο» —μᾶς δίνει τώρα σκιαγραφημένο ἔντονα καὶ μὲ ἱστορικὴ συνείδηση τὸν Ἀνδρέα Λόντο.

Εἶναι ἡ ἀλήθεια, ὅτι ὁ χρόνος ἔχει καὶ μεῖ τὰ γεγονότα καὶ οἱ μορφὲς τοῦ 1821—στέκονται σ' ἕνα βάθρο μεγάλης ἐκτιμήσεως. Ὁ κ. Στασινόπουλος ἱστορικὸς μὲ εὐθύνη καὶ ἀντικειμενικότητα καὶ προπάντων μὲ κρίση (γιατὶ ὑπάρχουν καὶ ἱστορικοὶ ποὺ στεροῦνται αὐτῆς τῆς δωρεᾶς) μᾶς παρουσιάζει γυμνὸ τὸν ἐκ τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς ἐπαναστάσεως Αἰγιώτη στρατηγό.

Χρειάζεται νὰ εἶναι ὥριμος ὁ ἀναγνώστης ὅταν διαβάζῃ τέτοια βιβλία (ὅπως καὶ τὸν Π. Πατρῶν Γερμανὸ χωρὶς θρύλο). Καὶ νὰ μὴ εἶναι ἄνθρωπος τοῦ ἑνὸς βιβλίου. Ἡ ἱστορία γράφεται ἀπὸ πολλοὺς καὶ κατὰ καιρούς. Καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι ἀμφισβητούμενη, μιὰ καὶ ὁ καθένας ὑποκειμενικὰ κρίνει καὶ παρουσιάζει τὶς περισσότερες φορὲς τὰ γεγονότα, εἴτε ἀπὸ ἐθνικὴ ἀναγκαιότητα, εἴτε ἀπὸ πολιτικὴ θέση καὶ σκοπιμότητα πολλὲς φορές.

Γιὰ τοὺς πρωτεργάτες τοῦ 1821 καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς Ἐπαναστάσεως ἀκόμα δὲν ἔχει γραφῆ τὸ Ἀληθινὸ καὶ τὸ Πραγματικὸ Βιβλίο, ἄσκετα ἂν κατὰ καιροὺς εἴδαμε ἀξιόλογες βιογραφίες, ὅπως τοῦ Μελᾶ, τοῦ Φωτιάδη, Κοκκίνου κλπ. Τὸ 1821 παραμείνει ἄγνωστο ἀκόμα. Καὶ ἀνεξευρεύνηνο ἀντικειμενικά. Ὁ κ. Στασινόπουλος ἔκαμε μιὰ καλὴ ἀρχὴ καὶ τίμια καὶ καθαρὰ εἶπε τὴ γνώμη του. Θὰ δοῦμε τὶ θὰ ποῦνε οἱ εἰδικοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἱστορικοὶ συγγραφεῖς ἢ ἱστοροψάχτες.

ΜΑΡΙΑΣ ΝΤΟΥΣΙΑ

"ΥΑΚΥΝΘΟΙ ΚΑΙ ΑΧΙΒΑΔΕΣ,,

Ἡ Πατρινὴ νέα λογοτέχνις δὶς Μαρία Ντούσια, ποὺ τὸ πρῶτο βιβλίο της «Πέρα ἀπὸ τὴ μοναξιὰ» σχολιάστηκε ποικιλότροπα ἀπὸ τὴν κριτικὴ καὶ τὸ ἀναγνωστικὸ κοινό, ἐκυκλοφόρησε τελευταίως καὶ μὲ τὴν καλλιτεχνικὴ φροντίδα τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου «Δίφρος» νέα ἐργασία της, ποὺ τὴν τιτλοφορεῖ: «Ὑάκυνθοι καὶ Ἀχιβάδες». Πρόκειται γιὰ μιὰ σειρὰ ἐπιστολῶν ὑπὸ τύπου ἡμερολογίου, σὲ μορφὴ λυρική, πανομοιότυπο μὲ τὰ κλασικὰ πεζοτράγουδα.

Ἀρκετὴ εὐαισθησία βρίσκει κανεὶς στοὺς «Ὑακύνθους καὶ Ἀχιβάδες» τῆς ΜαρίαςΝτούσια, μὲ πλούσιο συναίσθημα καὶ κατάγεμη ἀπὸ γυναικεία ἀβρότητα. Ὁ ἐξομολογητικὸς χαρακτήρας περιορίζει τὰ ἐνδιαφέροντα, βασικὰ τοῦ ἀναγνώστη. Πάντως τὸ λυρικὸ στοιχεῖο εἶναι πλούσιο, ὅπως ἔκδηλο καὶ τὸ καλὸ γράψιμο.

ΒΑΣΙΛΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑΔΗ

"ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΙΔΕΕΣ ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΒΟΛΟ,,

Μιὰ μικρὴ ἀνθολογία γιὰ τοὺς σύγχρονους πνευματικοὺς ἀνθρώπους τοῦ Βόλου. Γνωριμιὰ καλὴ μαζύ τους. Πληροφοριακὰ στοιχεῖα καὶ σύντομη ἀνατομία τοῦ ἔργου τους.

Ὁ κ. Εὐθυμιάδης καθηγητὴς στὸ Βόλο προσέφερε ἔτσι μιὰ σημαντικὴ προσφορὰ στὴν γνωριμιὰ τῶν λογοτεχνῶν τῆς ὡραίας ἐκείνης πόλεως —τέτοιες ἐργασίες πρέπει νὰ γίνουν καὶ σ' ἄλλες πόλεις ἀπὸ εἰδικοὺς καὶ μὲ ἀντικειμενικὰ κριτήρια ἱστορικούς, ὥστε νὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ πληροφορῆται ποιοὶ εἶναι οἱ ἀφανεῖς πνευματικοὶ ἐργάτες τῆς ἐπαρχίας, ποὺ μοχθοῦν χτίζοντας τὸν παρθενῶνα τοῦ πνεύματος (ἑλληνικὴ δημιουργία) χωρὶς τυμπανοκρουσίες καὶ θορύβους. Στὸ λεύκωμα αὐτὸ φιλοξενοῦνται οἱ Κίτσος Μακρῆς, Λεφτέρης Ραφτόπουλος, Βαγγέλης Σκουβάρας, Δημήτρης Κασσαβέτης, Παυσανίας Γκάλιος, Σταῦρος Βασαρδάνης, Κωστῆς Λάμπρου, Καλλιόπη Πάντου καὶ Ἔρσα Σαράτση.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΛΗΣ

ΤΟ ΑΤΟΜΙΚΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟ "ΣΑΡΓΚΟ,, ... ΑΝΑΠΑΥΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΓΟΥΣ

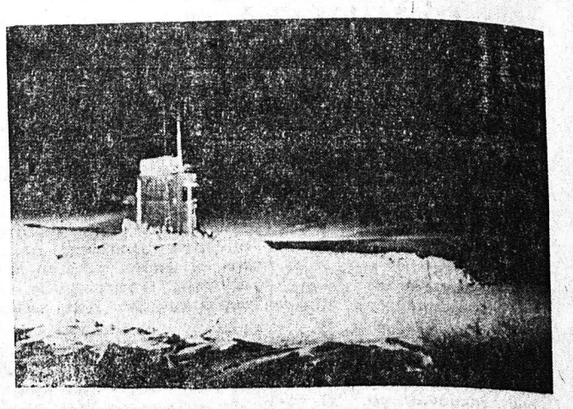

Τὸ ἀτομοκίνητον Ἀτομικὸ Ὑποβρύχιο τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ναυτικοῦ «Σαργκὸ» εἶναι τὸ τρίτο ποὺ διέσχισε τὸν Βόρειο Πόλο. Τὰ δύο προηγούμενα ἦσαν τὸ «Ναυτίλος» καὶ τὸ «Σκέητ». Τὸ «Σαργκὸ» ἀπέπλευσε ἀπὸ τὸ Πέρλ Χάρμπορ τὸν Ἰανουάριο καὶ ἐπέστρεψε στὴ βάση του, μέσω Βορείου Πόλου, στὴν Χαβάη στὶς ἀρχὲς τοῦ μηνός. Κατὰ τὸν ὑποβρύχιο πλοῦν του ἀνεδ